

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. B. K.**, zastúpeného JUDr. S. J., proti žalovanému **N.**, IČO **X.**, zastúpenému JUDr. M. B., **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 21 C 104/07, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. mája 2010 sp. zn. 5 Co 34/2009, 5 Co 35/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania v sume 74,61 € do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. M. B., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 7. novembra 2008, č.k. 21 C 104/2007-112 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu - Dohody vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu R. z 10. mája 2007 v časti 10 % podielu vlastníkov stavby domu na nezmluvnej dodávke tepla a teplej úžitkovej vody za rok 2006. Konštatoval, že predpokladom úspešnosti žaloby je správne označenie účastníkov konania tak, aby mali vecnú legitimáciu, či už aktívnu alebo pasívnu. Dospel k záveru, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu, ktorý sa vôbec netýkal žalovaného, pretože tento ho vôbec neuzatváral. Uviedol, že predmetnú Dohodu vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu R. z 10. mája 2007 uzatvárali výlučne vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu na R. a táto sa týkala výlučne ich práva hlasovania v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Zb. Z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p .

Okresný súd Bratislava III uznesením z 8. decembra 2008, č.k. 21 C 104/2007-123 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov v odvolacom konaní. Mal za to, že majetkové pomery žalobcu neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. mája 2010, sp. zn. 5 Co 34/2009, 5 Co 35/2009 žalobcom odvolaniami napadnutý rozsudok a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Uviedol, že na určenie neplatnosti právneho úkonu Dohody vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu R. z 10. mája 2007 nie je na strane žalobcu naliehavý právny záujem v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. Mal za to, že namietaným obsahom uznesenia bolo len prenesené znenie v tom čase platného ustanovenia § 5 ods. 2 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., a preto aj keby takéto uznesenie (dohoda) boli eventuálne neplatné, použila by sa v danom prípade pri rozpočte dodaného tepla na ohrev teplej vody a na vykurovanie za obdobie roka 2006 úprava ustanovenia § 5 ods. 2 citovanej vyhlášky. Na základe uvedeného dospel k záveru, že ani prípadným vyhovením žalobe by na právnom postavení žalobcu nedošlo k žiadnej zmene, a preto otázka pasívnej legitimácie žalovaného v konaní stráca akýkoľvek význam. V celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, v dôsledku čoho sa obmedzil iba na konštatovanie správnosti jeho dôvodov v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 O.s.p. a § 150 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca jeho prípustnosť odôvodnil ustanovením § 237 písm. f) O.s.p. Namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.) a že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) O.s.p) K procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. došlo podľa žalobcu tým, že odvolací súd vyslovil názor, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na potvrdení neplatnosti právneho úkonu a že žalovaný nie je vecne legitimovaný, pričom vyslovil vlastné presvedčenie, že odvolací súd mal potvrdiť neplatnosť právneho úkonu žaloby. Za tzv. inú vadu konania dovolateľ označil „scestné“ závery súdov nižších stupňov vzťahujúce sa k ustanoveniu § 5 ods. 2 vyhlášky č. 630/2005 Z.z. Namietal, že súdy nepreskúmali rozpor medzi ustanovením vyhlášky č. 630/2005 Z.z. a zákonom č. 657/2004 Z.z., a preto nevyvodili objektívny záver.

Žalobca taktiež namietal nesprávne právne závery súdov o neexistencii predpokladov na oslobodenie od súdnych poplatkov v odvolacom konaní. Vo viacerých dodatkoch k dovolaniu (27. júna 2010, 7. júla 2010, 6. septembra 2010, 16. septembra 2010 a 4. októbra 2010) žalobca ďalej bližšie rozvádza uvedené dovolacie dôvody, najmä v nich zdôrazňoval vlastné právne závery o existencii vecnej legitímácie žalovaného v konaní ako aj názor, že nebolo jeho povinnosťou preukazovať naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Žiadal, aby dovolací súd „potvrdil dovolanie a vec vrátil na ďalšie pokračovanie“.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutia súdov nižších stupňov považuje za vecne správne, že sudy správne zistili skutkový stav veci a správne ho posúdili. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok v celom rozsahu potvrdil a zároveň žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalobcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli sudy viazané.

Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z vymenovaných procesných väd je v dovolaní výslovne namietaná vada konania spočívajúca v tom, že žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) O.s.p.] tým, že 1/ „súd druhého stupňa vyslovil záver, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na potvrdení neplatnosti právneho úkonu“, 2/ odvolací súd „odvolanie žalobcu nesprávne odmietol, ktorý nemohol pred súdom obhájiť neplatnosť právneho úkonu a dokázať pasívnu legitimáciu žalovanému vo veci“ ako aj tým, že 3/ právny úkon uznesenia schôdze z 10. mája 2007 je nezákonný, čo je dôvod na potvrdenie naliehavého právneho záujmu.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f) O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Ustanovenie § 237 písm. f) O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti s faktickou procesnou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci súdom sa vo všeobecnosti neodníma účastníkovi možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle citovaného ustanovenia. V danom prípade žalobca, ako vyplýva z obsahu dovolania, uvedenými dovolacími dôvodmi namieta nesprávne právne posúdenie zisteného skutkového stavu, ktorého však prípadná nesprávnosť zakladá vadu podľa § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p., nie vadu podľa § 237 písm. f) O.s.p. Treba zdôrazniť, že nesprávne právne posúdenie je síce relevantným dovolacím dôvodom (v tom zmysle, že ním možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie), samo osebe ale nezakladá prípustnosť dovolania (nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p.). Uvedený záver možno taktiež aplikovať aj pre ďalší žalobcom v dovolaní uvádzaný dovolací dôvod, a to, že v postupe súdov nižších stupňov došlo k tzv. inej vade konania, za ktorú dovolateľ označil „scestné“ závery súdov nižších stupňov vzťahujúce sa k ustanoveniu § 5 ods. 2 vyhlášky č. 630/2005 Z.z. Aj v tejto dovolacej námietke sa dovolateľ ohrádza proti nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom, ktoré, ako bolo vyššie uvedené, nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ okrem toho tvrdí, že súdy dospeli k nesprávnemu právnemu záveru o nesplnení podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov, dovolací súd aj v tomto prípade poznamenáva, že rozhodnutím o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov nebola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať. Aj pre tento prípad platí, že Občiansky súdny poriadok dáva odňatie možnosti pred súdom konať výslovne do súvislosti s faktickým procesným postupom súdu, nie s jeho právnym posúdením určitej otázky (vrátane otázky splnenia podmienok pre oslobodenie od súdneho poplatku). Pokiaľ by sa aj prípadne súdy pri rozhodovaní (posudzovaní tejto otázky) dopustili omylu v aplikácii práva, mal by ich postup

za následok (len) nesprávne rozhodnutie, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby, ktorú mu poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalobcu (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 55,49 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,21 €)] a po pripočítaní DPH v sume 11,91 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 74,61 €, ktorú sumu zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. januára 2011

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová

